

Р Е Ш Е Н И Е

№ 184

град Перник, 03 юли 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и шести юни две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М. *** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №182 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от М.Г.В.*** с ЕГН *****, *** против решение №111 от 24.04.2013 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №125 по описа на съда за 2013 година.

С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление №306 от 06.02.2013 г., издадено от Директор на Регионална дирекция по горите (РДГ) - Кюстендил срещу М.Г.В.*** за нарушение по чл. 30, ал. 3, т. 1 от Закона за рибарството и аквакултурите (ЗРА) във връзка със Заповед №РД09-44 от 20.01.2012 г. на Министър на земеделието и храните за което: 1. на основание чл. 70, предл. 1 от ЗРА е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.; 2. на основание чл. 90, ал. 1 от ЗРА е постановено да бъдат отнети вещите, предмет на нарушението: 2 бр. риба щука и вещите, послужили за извършване на нарушението: 1 бр. надуваема гумена лодка, 1 бр. въдица и 1 бр. макара; 3. на основание Наредба за размера на обезщетенията за причинени вреди на рибните ресурси (ДВ, бр. 106/2001 г.) е определено да бъде заплатено обезщетение в полза на държавата в размер на 80 (осемдесет) лв.

В жалбата се твърди, че с решението си районния съд е неправилно и незаконосъобразно, поради допуснати нарушения на материалния закон, съществени процесуални нарушения и необоснованост (която касационният съд ще отбележи, че не е измежду основанията по чл. 348, ал. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1 на ЗАНН, за касиране на решенията на първата съдебна инстанция по административнонаказателни дела). Жалбоподателят твърди, че в съставения му акт за установяване на нарушение (АУАН) неясно са посочени нарушените законови разпоредби, че посоченото в акта място на извършване на нарушението било далече от мястото, „в което е

посочено" че е ловил риба. Жалбата съдържа оплакване, че „лицето констатирало, че налице отказ" нарушителя да подпише акта не е присъствало на мястото на съставяне на акта, тъй като там се намирали само двама инспектори, с което жалбоподателят твърди съществено било нарушено правото му на защита. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество отмени и процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят се явява лично и с процесуален представител адв. В.. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Регионална дирекция по горите – чрез процесуалния си представител възразяват срещу жалбата и молят първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, поради което решението на първата съдебна инстанция като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред касационния съд не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу сочените от жалбоподателя касационни основания.

Административен съд – Перник, като разгледа жалбата по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, намира същата неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на Районен съд – Радомир, на основание събраните по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 25.10.2012 г. служители на РДГ – Кюстендил след получен сигнал за извършване на нарушение установили на място, че М.В.*** и още едно лице лови риба с надуваема лодка в „Чокльово блато", в землището на с. Байкалско, област Перник. След като изчакали нарушителите да излязат на брега и извършена проверка било установено, че в лодката има и улов – 2 броя риба щука. За нарушението е образувано административнонаказателно производство, като е съставен акт, който М.В. отказал да подпише, което било удостоверено с подписа на един свидетел. Така на 06.02.2013 г. е издадено и процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир при извършената служебно проверка за законосъобразност не е установил наличие на пороци на производството по налагане на административно наказание (включително и конкретно относно удостоверяването на отказа на нарушителя да подпише акта с подписа на свидетел), които да са основание за отмяна на НП на процесуално основание.

Разгледал спора по същество районният съдия, на база на доказателствата представени и събрани пред него и след тяхната

съвкупна преценка е приел, че безспорно е установено, че именно жалбоподателят е осъществил състав на нарушение по чл. 30, ал. 3, т. 1 от ЗРА във вр. с 70, ал. 1, предл. 1 от ЗРА във връзка със Заповед №РД09-44 от 20.01.2012 г. на Министър на земеделието и храните, поради което е постановил, че правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност, с наказания по вид и размер, съобразени с правилата заложи в чл. 27 от ЗАНН. При тези си изводи районният съд е потвърдил процесното НП в цялост.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция

Правилно е решението на районния съд приел, че административнонаказателното производство, завършило с издаване на процесното НП е проведено съобразено с разпоредбите на процесуалния закон. Касационният съд не приема за основателно твърдението на наказаното лице относно порок при съставяне на акта за установеното нарушение, касателно подписа на свидетел, необходим да удостовери отказ на нарушителя да подпише акта, съобразно разпоредбата на чл. 43, ал. 2 на ЗАНН. Пред районния съд е доказано безспорно, посредством еднопосочните и непротиворечиви обяснения актосъставителя и единия свидетел по акта, че свидетелят И.*** е присъствал във време на отказа на нарушителя да подпише акта. Но дори да се приеме хипотетично за основателно твърдението на наказаното лице, касационният съд не споделя тезата, че това в случая ще представлява съществено процесуално нарушение, тъй като отделен е въпросът абсолютно задължително ли е свидетелят, удостоверяващ отказа на нарушителя да подпише акта да е лице, различно от свидетеля или свидетелите по извършване или установяване на нарушението или по съставяне на акта, каквото правило в ЗАНН не е разписано изрично, подобно на изричното правило на чл. 40, ал. 3 на ЗАНН например.

Съдът не възприема и неясните оплаквания на жалбоподателя във връзка с мястото на извършване на нарушението, посочено в АУАН и НП и мястото на съставянето на акта. След личното възприемане на факта на извършване на нарушението от страна на компетентния актосъставител и свидетеля не е било необходимо съставянето на акт за установеното нарушение да бъде технически извършено във водите на езерото, или в лодката, или пък непосредствено на брега.

По същество: Районният съд е възприел и установил фактическа обстановка, съответна на събраните по делото относими, допустими и необходими писмени и гласни доказателства, които изводи напълно се споделят от касационния състав. При така установеното по фактите споделя се преценката на първоинстанционния съд, че М.В.*** е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение по чл. 30, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 70, ал. 1 от ЗРА във вр. със Заповед №РД09-44 от 20.01.2012 г. на Министър на земеделието и храните. ЗРА в чл. 30, ал. 3, т. 1 гласи, че министърът на земеделието и храните съгласувано с министъра на околната среда и водите определя временни забрани за стопански и любителски риболов във водни обекти или зони от тях с цел опазване на популациите от риба и други водни организми. Видно от приложената по делото Заповед №РД09-44 от 20.01.2012 г. на Министър на земеделието и храните е било забранено извършването на риболов през 2012 г. в определени обекти, измежду които целогодишно и в „Чокльово блато“, област Перник. Следователно и към момента на извършване и

установяване на нарушението – 25.10.2012 г. установената забрана за риболов е била факт. От изложеното следва, че М.В., като безспорно е установено да е ловил риба в период на забрана – в случая целогодишен – и в обект на забрана, е реализирал посочения по-горе състав на нарушение, съответно наказуем по реда на чл. 70, ал. 1, предл. 1 от ЗРА.

При горните безспорни факти и правни изводи правилно с НП е постановено отнемане в полза на държавата и на вещите предмет на нарушението, на вещите послужили за извършване на нарушението, както и заплащане на обезщетение в размер на 80 лв. равностойно на 2 броя риба щука, с общо тегло 4 кг – по 2 кг всяка, каквото е предвиждането на Наредбата за размера на обезщетенията за причинени вреди на рибните ресурси.

При така описаната фактическа обстановка и поради изложените съображения във връзка с приложимия закон, настоящата инстанция не констатира да са налице сочените от жалбоподателя основания за касиране на първоинстанционния съдебен акт, поради което жалбата като изцяло неоснователна не следва да бъде уважена.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 1, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №111 от 24.04.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №125 по описа на съда за 2013 година, с което е потвърдено наказателно постановление №306 от 06.02.2013 г., издадено от Директор на Регионална дирекция по горите – Кюстендил, срещу М.Г.В. *** за нарушение по чл. 30, ал. 3, т. 1 от Закона за рибарството и аквакултурите (ЗРА) във връзка със Заповед №РД09-44 от 20.01.2012 г. на Министър на земеделието и храните за което:

1. на основание чл. 70, предл. 1 от ЗРА е определено му да бъде наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.;

2. на основание чл. 90, ал. 1 от ЗРА е постановено да бъдат отнети в полза на държавата вещите, предмет на нарушението, вещите, послужили за извършване на нарушението,

3. както и е определено да бъде заплатено обезщетение в полза на държавата в размер на 80 (осемдесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/